

C door het jaar 22
31 augustus 2025
M. Assumpta

Eerste lezing (Sir., 3, 17-18. 20. 28-29)
Uit het boek van Jezus Sirach

Al wat je doet, mijn zoon,
doe het met zachtmoedigheid.
Je zult geliefd worden,
meer dan wanneer je geschenken uitdeelt.

Hoe hoger je staat op de maatschappelijke ladder,
hoe kleiner je je moet maken.
Maar bij God zal je hoog in aanzien staan.
Want God is zeer barmhartig,
en kleinen neemt hij in vertrouwen.

Voor de ziekte van hoogmoed bestaat er geen medicijn.
Want in de hoogmoed zit de slechtheid geworteld.

Diep in zijn hart denk een verstandige mens na over wat wijs is.
En voor zichzelf wenst hij bovenal een oor dat luisteren kan.

Tweede lezing (Heb., 12, 18-19. 22-24a)
Uit de brief aan de Hebreëën

Zusters en broeders,
jullie zijn niet terecht gekomen in een toestand van verschrikking,
met verterend vuur, en donder en storm, en duisternis;
waar trompetten schallen, en waar geschreeuwd wordt,
zo erg, dat je smeekt om het te laten ophouden.

Nee, jullie zijn aangekomen op de hemelse berg Sion,
daar waar God woont,
samen met duizenden engelen.
Jullie zullen er al diegenen aantreffen,
die in de hemel hun bestemming hebben bereikt.
En daar zullen jullie oog in oog komen te staan met God,
de rechter van allen.
En ook met Jezus, die onze voorspreker is.

Evangelie (Lc. 14, 1. 7-14)
Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Eens ging Jezus eten bij een belangrijke Farizeeër.
Het was op een sabbat.
Iedereen hield hem goed in de gaten.
Jezus zag hen schuiven om op de voornaamste plaatsen te kunnen gaan zitten.
Hij kon het niet meer aanzien, en zei:
'Als je naar een bruiloftsfeest bent genodigd,
ga dan nooit op de voornaamste plaats zitten.'

Het zou immers kunnen dat de gastheer nog een belangrijker iemand verwacht.
En dan zou hij jou moeten komen vragen om je plaats aan deze af te staan.
Dan zou je vol schaamte achteraan moeten gaan zitten.
Maar als je zelf achteraan hebt plaats genomen,
dan zal de gastheer je komen halen, en zeggen;
'vriend, kom wat meer naar voren.'
Dan pas zal je eer genieten bij je disgenoten.'
En hij besloot: 'wie zichzelf verheft, zal vernederd worden.
Maar wie zichzelf vernedert, zal verheven worden.'

Daarna richtte hij zich tot de gastheer, en zei:
'Als je een feestmaal inricht,
nodig dan niet alleen je vrienden uit,
of je broers, je familie, of rijke bureu.
Want die zullen je achteraf ook wel eens uitnodigen.
Maar nodig liever armen uit, personen met beperking, blinden.
Zij zijn niet in staat er iets voor in de plaats te doen.
Maar jou zal het vergoed worden bij de opstanding van de rechtvaardigen.'

Homilie

Z en B,

De evangeliëlezing van deze zondag bestaat uit twee delen.
Een eerste deel dat behoort tot de gewone tweestrijd tussen Jezus en de Farizeeën.
De Farizeeën hadden ervan gehoord dat hij op sabbat zieken durfde te genezen.
En dat was verboden door de wet, want dat was werken, en de sabbat was een dag van totale rust.
Ze zaten op de loer of hij dat weer zou doen.
Maar Jezus hield ook hen in het oog en hij merkte hoe zij met de ellebogen werkten om maar aan de eretafel plaats te kunnen nemen.

Hij kon het niet laten om hen daar een opmerking over te maken.
'Eigenlijk dom van jullie,' zegde hij 'je riskeert je plaats te moeten afstaan als een belangrijker iemand komt. Ga liever achteraan gaan zitten, dan zal de gastheer je komen halen, en zal iedereen zien dat je achting krijgt.'

Wel niet de sterkste uitspraak van Jezus. Want eigenlijk bevestigde hij de Farizeeën in hun ijdelheid. Hij raadde hen aan een mindere plaats in te nemen, maar wel met de bedoeling in het zicht van iedereen naar voor geroepen te worden.
In de grond veranderde dat niets.

Hij moet dat ingezien hebben, en direct voegde hij er een veel fundamenteelere opmerking aan toe.
Tot de gastheer zegde hij: 'Het zou eigenlijk zo moeten zijn dat er geen meerderen en geen minderen zijn. Als je armen, en kansarmen een evenwaardige plaats zou geven, dan zou dat ellebogenwerk niet nodig zijn.'
Daarmee duidde Jezus aan waar het echt om gaat: 'Gun iederéén een plaats aan je tafel. Sluit niemand uit. Ook niet als ze je er niet voor kunnen vergoeden.'

Dat is echte gastvrijheid.
En dat behoort tot de kern van ons geloof.

Zo stond het reeds in het oude testament: *'God doet recht aan weduwen en wezen, en aan vreemdelingen bewijst hij zijn liefde, door hen voedsel en kleding te schenken. Dat moeten jullie ook doen, want jullie zijn zelf vreemdelingen geweest in Egypte.'*

Zo ook in het nieuwe testament waar we onder andere bij Mattheus lezen: *'Ooit zal God tot ons zeggen: kom in mijn koninkrijk, want ik had honger en jullie hebben mij te eten gegeven, ik had dorst en jullie hebben mij te drinken gegeven, ik was naakt en jullie hebben me gekleed, ik was vreemdeling en jullie hebben mij een thuis gegeven.'*

En zo heeft ook onze nieuwe paus al meerdere malen benadrukt dat we onze blik niet mogen afwenden van de armen. En dat we het niet bij aalmoezen mogen houden, maar dat we armoede aan de wortel moeten aanpakken via beleid op het vlak van arbeid, onderwijs, huisvesting en gezondheidszorg.

Geef de kleinen en de armen een plaats aan onze rijke tafel, aan de verworvenheden van onze welvaartsmaatschappij, daar komt het op neer.

Z en B,

Tot ons scha en schande moeten we evenwel vaststellen dat dit te dikwijls mooie woorden blijven, en dat we in de praktijk vaak anders handelen.

Ook wij christenen.

Geregeld komt het pijnlijk aan de orde in het nieuws.

Zoals een katholieke burgemeester van een Oost-Vlaamse gemeente, die het de vreemdelingen moeilijk maakt om zich in zijn gemeente te kunnen vestigen.

Of katholieke werkgevers die sollicitanten met een vreemde naam niet voor een gesprek uitnodigen.

Of zoals er scholen zijn die anderstalige leerlingen, kinderen van laagopgeleide ouders, en leerlingen met een gekleurde huid systematisch uit hun klassen weren. Zoals blijkt uit een studie van de krant de Standaard.

En wat daarbij nog het zwaarst valt is de vaststelling dat het vooral om katholieke scholen gaat.

Dit moet ons serieus vragen doen stellen.

Wij die week na week het brood breken en de wijn delen, als teken van eenheid en verbondenheid met àlle mensen. Dus ook de mensen zonder macht en aanzien. Mogen wij diezelfde mensen dan uitsluiten, of hen een mindere plaats geven?

Mogen wij – christenen – ons afzijdig houden wanneer een heel volk verhongert, terwijl duizenden vrachtwagens met voedsel aan hun grenzen geblokkeerd staan?

Mogen wij dan nog spreken over Gods droom dat er voedsel zal zijn voor iedereen, en liederen zingen dat een nieuwe wereld komen zal waar brood genoeg en water stroomt voor allen?

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

